

ÎNFRÂNGERE VICTORIOASĂ

LARISA BĂLAN

Am purtat cândva o luptă,
Dar am căzut pe front,
Mi s-au cutremurat plămânii
Când s-au rispit pe pământul
Dintr-o prăpastie adâncă...

Cu respirația sacadată,
Pe ritm de secunde din trecut,
Încerc să o iau la fugă,
Să alerg...Nu pot
Și-mi adun gândurile din noroi,
Îmi scutur viața,
Mă uit înainte, te vad înapoi...

Cerul își trece norii
Peste ochii mei goi,
Păsările își bat aripile tăioase
Peste fața mea arsă...
Durerea încearcă să mă resusciteze
Și-mi dau seama că e cu atât mai aspră
Când începe să te placă...

Presiunea îmi sparge timpanele
Nu aud decât cântecul lebedei negre...
Adorm, mă trezesc și mor
De un milion de ori...

Am dus mâna la piept
Și nu mi-am găsit inima..
Uitasem că a fost pradă de război...
Am lăsat-o să cadă brusc,
Să lovească pământul
Ce a înghețat sub pielea mea...
Am simțit vena de la mâna stângă
Cum se zbătea ușor,
Am lăsat să iasă tensiunea,
Am întins palma și-am atins cu degetele cerul
Și din vârful unghiilor
Soarele a coborât în asfințit...
Atunci am înțeles
Că în moartea asta,
De prea multe ori am trăit...